

§ 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, wyznacza sądy apelacyjne, w których prezesi prowadzą zajęcia seminaryjne, i określa obszary apelacji objęte tymi zajęciami.

§ 4. Minister Sprawiedliwości może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, w Odrodze zarządzenia, powierzyć prezesowi sądu okręgowego

prowadzenie zajęć seminaryjnych dla części obszaru apelacji, obejmującej jeden lub więcej okręgów sądowych.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1839

USTAWA

z dnia 19 września 2003 r.

o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych

Art. 1. W ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych (Dz. U. Nr 13, poz. 60, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w wysokości nie większej niż 0,35 stopy redyskontowej weksli przyjmowanych od banków do redyskonta przez Narodowy Bank Polski i nie mniejszej niż 2 % w stosunku rocznym — na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1,”;

2) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Dopłaty do oprocentowania kredytów zaciągniętych od dnia 15 lipca

2002 r. do dnia 15 lipca 2003 r. przez krajowych przedsiębiorców prowadzących produkcję rolniczą, z przeznaczeniem na cele określone w art. 4 ust. 1 pkt 1, mogą być stosowane za okres nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia otrzymania kredytu, w przypadku gdy w gospodarstwach tych przedsiębiorców wystąpiły poważne szkody spowodowane przez suszę, która miała miejsce w 2003 r.

2. Oprocentowanie kredytów, o których mowa w ust. 1, ustala się w wysokości określonej w art. 6 ust. 1 pkt 2.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1840

USTAWA

z dnia 2 października 2003 r.

o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 4 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsię-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw oraz ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055.

biorców, którzy uzyskali zezwolenie po dniu 31 grudnia 2000 r., oraz dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840),

8) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia.”;

2) w art. 7 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, oraz wojewody — jako przedstawicieli Skarbu Państwa,

2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa,

2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki,

3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wielkość zwolnień podatkowych określają rozporządzenia Rady Ministrów ustanawiające strefy z zachowaniem zasad określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177 oraz z 2003 r. Nr 159, poz. 1537).”;

4) uchyla się art. 13;

5) w art. 17 uchyla się ust. 2;

6) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.”,

b) uchyla się ust. 2.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 110, poz. 1039) art. 1b otrzymuje brzmienie:

„Art. 1b. 1. Ulgi i zwolnienia podatkowe w zakresie podatków i opłat lokalnych przyznane kościołom i związkom wyznaniowym regulują odrębne ustawy.

2. Zwolnienia z podatku od nieruchomości przyznane z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie specjalnych stref ekonomicznych regulują przepisy ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 1228) uchyla się art. 5.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177 oraz z 2003 r. Nr 159, poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Wartość pomocy regionalnej udzielonej osobowej spółce handlowej z tytułu inwestycji prowadzonej w specjalnej strefie ekonomicznej oblicza się z uwzględnieniem wartości pomocy publicznej otrzymanej przez każdego ze wspólników tej spółki w zakresie podatku dochodowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 188, poz. 1840).”;

2) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Wspólnicy osobowych spółek handlowych prowadzących działalność gospodarczą w specjalnych strefach ekonomicznych na podstawie zezwolenia są zobowiązani do przedstawiania informacji niezbędnych do realizacji przez te spółki obowiązków wynikających z art. 39 ust. 2 i art. 44 ust. 1—3.”.

Art. 5. 1. Z zastrzeżeniem ust. 6, przedsiębiorca, który posiada zezwolenie uzyskane przed dniem 1 stycznia 2001 r., zachowuje prawo do zwolnień po-

datkowych określonych w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.:

- 1) w okresie do dnia 31 grudnia 2011 r. — jeżeli był on w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy małym przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 5;
- 2) w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. — jeżeli był on w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 5.

2. Dochody uzyskane przez przedsiębiorcę innego niż przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., są zwolnione z podatku dochodowego w zakresie ustalonym w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, z tym że:

- 1) maksymalna dopuszczalna wielkość pomocy publicznej wynosi:
 - a) 30 % kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. — dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze motoryzacyjnym w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej,
 - b) 75 % kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. — dla przedsiębiorców prowadzących działalność inną niż określona w lit. a na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2000 r.,
 - c) 50 % kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. — dla przedsiębiorców prowadzących działalność inną niż określona w lit. a na podstawie zezwolenia wydanego po dniu 31 grudnia 1999 r.;
- 2) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej, o której mowa w pkt 1, uwzględnia się koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę w ramach zezwolenia od dnia uzyskania zezwolenia;
- 3) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej uwzględnia się całkowitą wielkość pomocy publicznej, jaką uzyskał przedsiębiorca od dnia 1 stycznia 2001 r., z wyłączeniem pomocy publicznej wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za rok 2000;
- 4) do określenia wielkości pomocy publicznej z tytułu zwolnienia z podatku dochodowego przyjmuje się dochód uzyskany z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, pomniejszony o równowartość strat poniesionych na tej działalności przez przedsiębiorcę od dnia 1 stycznia 2001 r.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., przedsiębiorca traci prawo do zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, i jest zobowiązany do zapłaty, odpowiednio, podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych objętego takimi zwolnieniami za okres od powstania okoliczności będącej podstawą cofnięcia zezwolenia.

4. Przepisów wydanych na podstawie art. 13 i art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177 oraz z 2003 r. Nr 159, poz. 1537), zwanej dalej „ustawą

o pomocy publicznej”, w części dotyczącej wielkości dopuszczalnej pomocy publicznej, nie stosuje się w zakresie uregulowanym w ust. 1 i 2 oraz art. 10 i 11.

5. Małym lub średnim przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1, jest, odpowiednio, mały lub średni przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą — Prawo działalności gospodarczej”, z tym że:

- 1) w celu ustalenia spełnienia warunków, o których mowa w art. 54 ust. 1 i art. 55 ust. 1 ustawy — Prawo działalności gospodarczej, uwzględnia się liczbę zatrudnionych pracowników (w przeliczeniu na pełne etaty), przychód netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych i sumę aktywów bilansu sporządzonego na koniec poprzedniego roku obrotowego każdej ze spółek, w której przedsiębiorca posiada prawo do co najmniej 25 % udziału w zysku lub co najmniej 25 % ogólnej liczby wkładów, udziałów lub akcji lub taką ich ilość, która uprawnia do co najmniej 25 % głosów w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu akcjonariuszy;
- 2) progów, o których mowa w art. 54 ust. 2 i art. 55 ust. 2 ustawy — Prawo działalności gospodarczej, nie uważa się za przekroczone, jeżeli:
 - a) wspólnikami (akcjonariuszami) spółki są spółki inwestujące środki publiczne w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, spółki dokonujące inwestycji kapitałowych o charakterze czasowym lub inwestorzy kwalifikowani w rozumieniu art. 4 pkt 21 lit. a—e ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.⁴⁾) i żaden podmiot nie jest podmiotem dominującym w tej spółce w rozumieniu tej ustawy albo
 - b) kapitał zakładowy spółki jest rozproszony w taki sposób, że nie jest możliwe określenie, do kogo należą udziały (akcje), a spółka ta złoży oświadczenie, że może zasadnie przypuszczać, że jej udziały (akcje) nie należą w co najmniej 25 % do jednego podmiotu lub łącznie do kilku podmiotów, które nie są małymi lub średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu niniejszego ustępu;
- 3) za małego lub średniego przedsiębiorcę uznaje się także spółkę cywilną, która spełnia warunki określone w art. 54 lub art. 55 ustawy — Prawo działalności gospodarczej oraz warunki określone w pkt 1 i 2.

6. Począwszy od roku obrotowego następującego po roku, w którym:

³⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 86, poz. 789 i Nr 128, poz. 1176.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774, Nr 124, poz. 1151 i Nr 170, poz. 1651.

- 1) zostało zbytych 100 % wkładów, udziałów lub akcji przedsiębiorcy będącego małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 5,
 - 2) spółka będąca małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 5 połączyła się z inną spółką,
 - 3) nastąpiło nabycie przedsiębiorstwa od przedsiębiorcy będącego małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ust. 5
- przedsiębiorca traci prawo do zwolnień podatkowych, o których mowa w ust. 1.

7. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 albo 2, jest osobową spółką handlową albo spółką cywilną, uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują w okresie ważności zezwolenia wspólnikom tej spółki.

8. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, jest osobową spółką handlową albo spółką cywilną, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, ustala się:

- 1) odrębnie w odniesieniu do każdego wspólnika tej spółki proporcjonalnie do wielkości jego udziału w zyskach spółki;
- 2) z uwzględnieniem wielkości pomocy publicznej otrzymanej przez tę spółkę.

Art. 6. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie przed dniem 1 stycznia 2001 r., może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o jego zmianę polegającą na zastosowaniu do tego przedsiębiorcy przepisów dotyczących zwolnień podatkowych określonych w art. 5 w miejsce przepisów art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca może wносить także o zmianę warunków zezwolenia, w szczególności w zakresie poziomu zatrudnienia i wielkości nakładów inwestycyjnych.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może odmówić zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorca wnosi o zmianę przedmiotu działalności gospodarczej, która w istotny sposób narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

4. Do zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1—3, nie stosuje się art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

5. Termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, upływa z dniem 31 grudnia 2007 r.

Art. 7. 1. Wpływy z podatku dochodowego od osób prawnych lub z podatku dochodowego od osób fizycznych, w części określonej w ust. 2, od podatnika będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo 2, działającego na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. i zmienionego stosownie do art. 6, są gromadzone na rachunku

środków specjalnych, którego dysponentem jest właściwy dla danego podatnika urząd skarbowy. Jeżeli podatnik ten jest współnikiem osobowej spółki handlowej lub spółki cywilnej, na rachunku środków specjalnych są gromadzone wpływy z podatku dochodowego podatnika z tytułu pozostawania współnikiem tej spółki.

2. Wpływy z podatku dochodowego od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, podlegające przekazaniu na rachunek środków specjalnych, stanowią różnicę między kwotą podatku należnego i zapłaconego przez podatnika w terminie złożenia deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu a kwotą podatku, która podlegałaby zapłacie przy uwzględnieniu zwolnień wynikających z art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.

3. Przekazanie na rachunek środków specjalnych wpływów, o których mowa w ust. 2, następuje po złożeniu przez podatnika informacji, zgodnie z wzorem określonym w ust. 10 pkt 3, w szczególności o wysokości zwolnień, o których mowa w ust. 2.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, składana jest do urzędu skarbowego w terminie składania deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za każdy okres obejmujący okres, za który wpływy z podatku dochodowego lub ich część podlegały przekazaniu na rachunek środków specjalnych, w formie załącznika do tej deklaracji.

5. Ze środków specjalnych, o których mowa w ust. 1, są dokonywane wpłaty do budżetu państwa w wysokości odpowiadającej kwotom udzielonych dotacji do nowych inwestycji, o których mowa w art. 8.

6. Środki specjalne, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) tworzone w okresie, na jaki zostały ustanowione poszczególne strefy;
- 2) gromadzone przez urzędy skarbowe na wydzielonym w tym celu oprocentowanym rachunku bankowym w Banku Gospodarstwa Krajowego.

7. Wpłaty każdego podatnika, stanowiące środki specjalne, są gromadzone na oddzielnym subkoncie środków specjalnych.

8. Środki pieniężne zgromadzone na subkontach środków specjalnych niewykorzystane w okresie nie dłuższym niż 6 lat od upływu okresu, na jaki została ustanowiona strefa, zostaną przekazane na rachunek budżetu państwa.

9. Kwoty uzyskane z tytułu oprocentowania środków specjalnych są przekazywane na pokrycie prowizji z tytułu prowadzenia rachunków środków specjalnych przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz kosztów ponoszonych przez urzędy skarbowe. Kwota prowizji Banku Gospodarstwa Krajowego nie może stanowić więcej niż 20 % wysokości oprocentowania środków specjalnych.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób, tryb i terminy przekazywania i rozliczania wpływów z podatku dochodowego na środki specjalne, z uwzględnieniem terminów dokonywania wpłat podatku dochodowego i terminów ostatecznych rozliczeń;
- 2) sposób dysponowania środkami specjalnymi, z uwzględnieniem efektywności wykorzystania środków specjalnych;
- 3) wzór informacji, o której mowa w ust. 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełniania, terminu i miejsca jej składania.

Art. 8. 1. W okresie od 2006 r. do 2023 r. jest tworzona w ustawie budżetowej rezerwa celowa w kwocie określonej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, lecz nie większej niż suma środków specjalnych, o których mowa w art. 7, wykazanych przez urzędy skarbowe na dzień 30 czerwca poprzedniego roku, z wyłączeniem wpłaconych zaliczek na podatek dochodowy.

2. Rezerwa celowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na dotacje do nowych inwestycji, nieuwzględnionych przy obliczaniu kosztów inwestycji, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, w wysokości nieprzekraczającej maksymalnej wielkości pomocy publicznej przewidzianej dla obszarów określonych na podstawie art. 13 ustawy o pomocy publicznej.

3. Dotacji do nowej inwestycji w rozumieniu art. 7 pkt 11 ustawy o pomocy publicznej, realizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, z zastrzeżeniem ust. 11:

- 1) podatnikowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, albo przedsiębiorcy, który na podstawie art. 93 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁵⁾) wstąpił we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształconego podmiotu — w razie przekształcenia podatnika wymienionego w art. 7 ust. 1;
- 2) przedsiębiorcy, w którego kapitale zakładowym podatnik lub przedsiębiorca, o których mowa w pkt 1, posiada udział wynoszący co najmniej 25 %;
- 3) przedsiębiorcy, w którego kapitale zakładowym podmiot dominujący w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 5 pkt 2 lit. a, wobec podatnika lub przedsiębiorcy, o których mowa w pkt 1, posiada udział wynoszący co najmniej 90 %.

4. Dotacja do nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać kwoty środków specjalnych, o których mowa w art. 7, zgromadzonych na

subkoncie środków specjalnych wyodrębnionym dla danego podatnika, według stanu na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym został złożony wniosek o dotację, z wyłączeniem wpłaconych do tego dnia zaliczek na podatek dochodowy, i jest udzielana w okresie nie dłuższym niż okres, o którym mowa w art. 7 ust. 8.

5. Otrzymana dotacja do nowej inwestycji nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

6. Organem udzielającym dotacji do nowej inwestycji jest minister właściwy do spraw gospodarki.

7. Dotacja do nowej inwestycji jest udzielana na wniosek podatnika albo przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 3, z tym że w przypadku wniosku składanego przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub 3, jest konieczne wyrażenie zgody przez podatnika albo przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 7, oraz wymagane dokumenty,
- 2) szczegółowy tryb i termin składania i rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 7

— mając na względzie zapewnienie sprawnego udzielania dotacji.

9. Podstawą udzielenia dotacji jest umowa zawarta przez ministra właściwego do spraw gospodarki z otrzymującym dotację.

10. Umowa, o której mowa w ust. 9, określa wartość i harmonogram inwestycji oraz liczbę zatrudnionych pracowników. Umowa określa także wielkość i przeznaczenie oraz zasady rozliczania dotacji i przyczyny zwrotu udzielonej dotacji.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić, w drodze decyzji, udzielenia dotacji, o której mowa w ust. 2, jeżeli jej udzielenie w istotny sposób mogłoby naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

Art. 9. 1. Zwrot nadpłaty podatku dochodowego podatnikowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w części tego podatku przekazanej na rachunek środków specjalnych, następuje ze środków zgromadzonych na subkoncie środków specjalnych wyodrębnionym dla danego podatnika — do wysokości zgromadzonych środków.

2. Do zwrotu nadpłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.

Art. 10. 1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budowle i budynki, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, zmienionego stosownie do przepisów art. 6, przez przedsiębiorcę, do którego stosuje się art. 5 ust. 2, w okresie ważności tego zezwolenia.

⁵⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 137, poz. 1302.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, stanowią regionalną pomoc publiczną na wspieranie nowych inwestycji w rozumieniu ustawy o pomocy publicznej.

3. Wielkość zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do maksymalnej dopuszczalnej pomocy publicznej określonej w art. 5 ust. 2.

4. Wysokość zwolnienia określa się według stanu gruntów, budowli i budynków będących podstawą obliczenia podatku za rok 2000 i według stawek podatku obowiązujących w roku 2000 w danej gminie.

5. Gmina, która w danym roku podatkowym nie uzyskała dochodów na skutek zwolnienia przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, z podatku od nieruchomości, otrzymuje w następnym roku z budżetu państwa część rekompensującą subwencji ogólnej na wyrównanie ubytku dochodów, wynikającego ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w wysokości tego zwolnienia.

6. Kwotę przeznaczoną na część rekompensującą subwencji, o której mowa w ust. 5, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wykaz gmin, o których mowa w ust. 5, którym przysługuje część rekompensująca subwencji ogólnej za rok poprzedni, mając na uwadze sprawne przekazanie subwencji.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania i tryb przekazywania części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 5,
- 2) szczegółowe dane niezbędne do ustalenia wysokości utraconych dochodów gmin z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości,
- 3) wzór wniosku o przyznanie części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 5, oraz termin jego składania

— mając na uwadze sprawne przekazywanie subwencji.

9. Kwoty części rekompensującej subwencji ogólnej minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje gminom w terminie do dnia 25 listopada roku, w którym gmina złożyła wniosek, za rok poprzedni.

10. Do części rekompensującej subwencji ogólnej dla gmin, o której mowa w ust. 5, w zakresie prawidłowości sporządzania wniosku oraz zwrotu nienależnie otrzymanych kwot, stosuje się przepisy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 11. 1. Umorzenie przez organ gminy zaległości z tytułu podatku od nieruchomości należnego za okres od dnia 1 stycznia 2001 r. od gruntów, budowli i budynków zajętych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, który zawarł przed dniem 1 stycznia 2001 r. umowę, porozumienie lub list intencyjny, którego stroną jest gmina, na terenie której położone są grunty, budowle lub budynki, w którym gmina zobowiązała się zwolnić tego przedsiębiorcę z podatku od nieruchomości, zaniechać poboru tego podatku lub umorzyć zaległości z tytułu tego podatku, dokonane po dniu, w którym nastąpiło poniesienie kosztów inwestycyjnych kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej, stanowi regionalną pomoc publiczną na wspieranie nowych inwestycji w rozumieniu ustawy o pomocy publicznej.

2. Wielkość umorzenia, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do maksymalnej dopuszczalnej pomocy publicznej określonej w art. 5 ust. 2.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 4, art. 6 i art. 11 — które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 2 i art. 10 — które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1841

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 2003 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu pokrywania kosztów związanych z utworzeniem i działalnością studiów wojskowych w wyższych szkołach morskich

Na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rze-

czypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750.